

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **B. P. (uprzednio R.)**,
skazanego z art. 207 § 1 i 2 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 8 lipca 2025 r.
wniosku obrońcy z urzędu skazanego
o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z tytułu sporządzenia opinii o
braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania
na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze
(t.j.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1184 ze zm.) w zw. z § 2, § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 4 pkt
2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie
ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j.: Dz. U. z
2024 r. poz. 763)

p o s t a n o w i ł:

**zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. S., Kancelaria
Adwokacka w W., kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć
złotych i sześćdziesiąt groszy 60/100) – w tym 23% podatku od
towarów i usług – tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii
o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie
postępowania.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 4 czerwca 2025 r. wyznaczono na podstawie art. 78 § 1 k.p.k., art. 81 § 1 k.p.k. w zw. z art. 93 § 2 k.p.k., skazanemu B. P. (uprzednio R.) obrońcę z urzędu w osobie adwokata O. S. w celu zbadania akt sprawy Sądu Apelacyjnego w Gdańsku o sygnaturze II AKa 247/19 pod kątem istnienia podstaw do ewentualnego sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania lub poinformowania Sądu Najwyższego, że nie stwierdzono podstaw do złożenia takiego wniosku (*k. 31*).

W dniu 3 lipca 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo obrońcy będące stanowiskiem (opinią) obrońcy o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia w imieniu skazanego wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20 listopada 2019 r., sygn. akt II AKa 247/19, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. akt XIV K 101/17. Opinia ta zawiera wniosek o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w wysokości trzykrotności stawki minimalnej przewidzianej dla czynności obrońcy w niniejszym postępowaniu, nieopłaconej ani w całości, ani też w części w zakresie przedmiotowej opinii (*k. 48-57*).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek obrońcy z urzędu skazanego B. P. (uprzednio R.) jest zasadny wyłącznie w wysokości jednokrotności opłaty przewidzianej dla czynności obrońcy w niniejszym postępowaniu i jedynie w tym zakresie należało go uwzględnić — z uwagi na fakt, że adwokat O. S. jako wyznaczony obrońca z urzędu po zapoznaniu się aktami sprawy sporządziła w niniejszej sprawie opinię prawną o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, a wynagrodzenie z tytułu udzielenia skazanemu pomocy prawnej z urzędu nie zostało przez kogokolwiek uiszczone choćby w części.

Adwokat wystąpiła w nim o trzykrotność „stawki minimalnej” (opłaty) wskazując na konieczność przeprowadzenia pogłębionej analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego obejmującego 17 tomów akt zawierających liczne i obszerne dowody, w tym: zeznania świadków, opinie biegłych różnych specjalności oraz inne środki dowodowe, a także stopień jego skomplikowania, który – zdaniem obrońcy – znacznie przekraczał przeciętny nakład pracy. Zaprezentowana przez

obrońcę argumentacja w zakresie, w którym dotyczy ona żądania zasądzenia kwoty trzykrotności stawki podstawowej wynagrodzenia należnego za świadczenie pomocy prawnej z urzędu przez adwokata nie zasługuje na aprobatę. Analiza przygotowanej przez obrońcę opinii o braku podstaw do wznowienia postępowania nie stwarza bowiem asumptu do przyznania wynagrodzenia w postulowanej przez obrońcę nadzwyczajnej wysokości. Z jej treści, w szczególności pkt. III zatytułowanego „Brak podstaw do wznowienia postępowania” wprost wynika, że analiza materiału dowodowego i zarzutów skazanego odnosiła się do dowodów przeprowadzonych, analizowanych i ocenionych uprzednio przez sądy obu instancji, a ich wnioski co do konkretnych dowodów, postępowania dowodowego czy gwarancji procesowych skazanego (prawa do obrony) zostały niejako powtórzone przez obrońcę w przygotowanym stanowisku. Na nakład pracy adwokata bez wpływu pozostawał również czas poświęcony na analizę materiału dowodowego zawartego w 17 tomach akt, co wynika z dokumentu w postaci rejestru akt udostępnionych (k. 42 - obrońca wyznaczona przez Sąd Najwyższy zapoznawała się z aktami w dniu 23 czerwca 2025 r., 10:55-12:27). Nie sposób zatem uznać tej czynności za czasochłonną, co ma znacznie w przyzmacie kryterium określonego w § 4 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j.: Dz. U. z 2024 r. poz. 763, dalej cyt. jako – rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie kosztów adwokackich). Czas poświęcony przez obrońcę na analizę materiału dowodowego nie był zatem ponadstandardowy. Dokonanie analizy sprawy i przedstawienie wniosków (generalnie pokrywających się ustaleniami dokonanymi przez orzekające w postępowaniu sądy obu instancji, w szczególności z tymi zaprezentowanymi w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20 listopada 2019 r., sygn. II AKa 247/19) — choć niewątpliwie wymagające wiedzy i doświadczenia profesjonalisty — nie stanowiło jednak okoliczności mogącej uzasadniać wniosek o przyznaniu aż trzykrotnie podwyższonej opłaty przewidzianej dla czynności obrońcy w niniejszym postępowaniu z uwagi na istnienie w sprawie np. cyt.: "istotnych zagadnień prawnych budzących wątpliwości

w orzecznictwie i doktrynie" (§ 4 ust. 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie kosztów advokackich) .

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze (t.j.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1184 ze zm.), koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Wysokość tego wynagrodzenia regulują odpowiednio przepisy § 2, § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie kosztów advokackich. W myśl § 17 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia, za sporządzenie opinii o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, opłata "podstawowa" wynosi 720 zł. Dlatego orzekając w przedmiocie wynagrodzenia obrońcy z urzędu Sąd Najwyższy — mając na uwadze powyższe argumenty — uznał, że za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania należało zasądzić na rzecz obrońcy należało zasądzić kwotę 720 zł - która to kwota została powiększona o 23% VAT, zgodnie z § 4 ust. 3 Rozporządzenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[J.I.]

[r.g.]